

OS MÁIS MOZOS E AS MULLERES, OS MÁIS PREXUDICADOS POLO INCREMENTO DO DESEMPREGO

É ESENCIAL SEGUIR DESPREGANDO MEDIDAS QUE XEREN UN IMPACTO REAL E FAVORABLE NA VIDA DAS PERSOAS TRABALLADORAS

UGT reclama un reparto máis xusto da riqueza ante uns beneficios récord para boa parte do tecido empresarial

Redacción.- Os datos de paro rexistrado e afiliación á Seguridade Social correspondentes ao mes de xaneiro, publicados esta semana, mostran un descenso da afiliación e un aumento do desemprego, en liña co comportamento habitual do mercado de traballo durante este mes, sempre o peor do ano, caracterizado polo fin do período do Nadal.

En particular, a afiliación á Seguridade Social diminúe en xaneiro en 13.462 persoas respecto a decembro, aínda así, en Galicia estamos ante un máximo nun mes de xaneiro de afiliación. En comparación interanual, son 16.737 persoas afiliadas máis, o que supón unha taxa de creación de emprego do 1,24%.

En materia de contratación, o SEPE rexistrou 51.705 contratos en xaneiro, un 1,24% máis que no mesmo mes de 2025. Deles, 16.679 son indefinidos, o que supón que o 32,26% do total dos contratos son indefinidos, 22 puntos máis que en xaneiro de 2021, antes da reforma laboral.

Pola súa banda, a temporalidade da afiliación sitúase no 13,5% en Galicia, fronte ao mellor dato do Estado, do 11,63%.

En resumo, os datos coñecidos esta semana, están fortemente determinados pola estacionalidade do ano, aínda que seguen confirmando —en termos desestacionalizados e en comparación con outros meses de xaneiro— como os cambios introducidos na reforma laboral seguen consolidando unha mellora evidente na cantidade e calidade do emprego, modificando o modelo de contratación en favor do traballo indefinido.

Así, o ensanche e mellora dos dereitos laborais das persoas traballadoras non só non minguou a capacidade de crecemento e xeración de emprego, senón que serviu para fortalecer o devan-

dito proceso. Agora ben, o contexto expansivo que atravesamos, que se traduce tamén nuns beneficios récord para boa parte do tecido empresarial, debe permear tamén entre a poboación traballadora.

Neste sentido, a inflación dalgúns alimentos básicos e, especialmente, o aumento vertixinoso do prezo da vivenda, xerou que unha porcentaxe importante das persoas traballadoras non se verán beneficiadas dos bos datos macroeconómicos, especialmente aquelas situadas en tramos salariais baixos e medios.

Para resolver o primeiro, UGT-Galicia celebra o acordo alcanzado entre o Goberno e sindicatos para a revalorización do SMI, situándoo en 1.221 euros en 14 pagas. Isto, unido á medida adoptada en materia fiscal para eximir da tributación aos seus perceptores, supón un avance crave para seguir mellorando as condicións de vida da poboación con rendas máis reducidas.

Doutra banda, a fin de evitar que os incrementos do SMI descóntense doutros complementos xa existentes, de modo que a nómina permaneza estancada ou, mesmo, diminúa, tamén se logrou alcanzar un acordo para ordenar e

limitar a compensación e absorción salarial. Deste xeito, garátese unha subida efectiva e íntegra do SMI para todas as persoas traballadoras.

En consonancia co anterior, para UGT tamén resulta prioritario impulsar o crecemento do resto de abanico salarial, especialmente dos tramos salariais medios, que permanecen estancados. Para iso, conxuntamente con CCOO, lanzamos unha proposta para negociar, de forma urxente, o VI AENC, que consideramos que debe ter unha vixencia de tres anos (2026-2028). Con incrementos salariais do 4% para cada un dos anos, a proposta tamén recolle aumentos adicionais de entre o 1 e o 3% para os salarios inferiores ao salario medio anual estatal, ademais de cláusulas de revisión salarial que recollan outros incrementos adicionais de ata un 1,5% ante posibles desviacións do IPC.

Así mesmo, a proposta tamén incorpora outras demandas como a redución do tempo de traballo ata as 37,5 horas semanais ou a implementación de complementos salariais para facilitar o acceso a unha vivenda digna, en especial naqueles convenios colectivos de territorios nos que impacte especialmente esta problemática. En definitiva, para o sindi-

cato é esencial seguir abordando o desemprego de medidas que xeren un impacto real e favorable na vida da clase traballadora, impulsando con iso unha repartición máis xusta da riqueza.

Radiografía desemprego en Galicia

Concretando os datos que se fixeron públicos este martes, en Galicia o desemprego subiu en 3.113 persoas con respecto ao mes anterior (2,78%) e no Estado esta cifra tamén subiu, aínda que menos, un 1,26%. Pola contra, no ano, o desemprego baixou, en 6.176 persoas, un 5,09% menos. Así, o número total de desempregados sitúase en 115.144 persoas.

Por idades, entre os menores de 25 anos, o desemprego seguiu a mesma tendencia que no resto de idades, aínda que dun xeito menos incisivo, xa que o paro medrou neste grupo de idade nun 6,93% no mes, 339 persoas desempregadas máis. No ano entre os máis mozos o desemprego tamén creceu, nun 4,64%, 232 persoas máis.

Por sexos, no mes o desemprego sobe en ambos, un 2,11% entre os ho-

mes e no caso das mulleres nun 3,27%. No ano baixou o desemprego en ambos casos, o 5,70% entre os homes e o 4,65% entre as mulleres. Dende UGT-Galicia alértase de que, en termos estruturais, as mulleres seguen a representar o 58% do total do desemprego en Galicia. O paro afecta a un total de 66.825 mulleres, fronte a 48.319 homes.

En canto aos sectores, o desemprego no mes sobe en todos, excepto na construción. Así, aumenta na agricultura e gandería, nun 1,28%; no 0,53% na industria; no 3,57% no sector servizos; e no 1,98% no colectivo de sen emprego anterior. Non obstante, baixa na construción, nun 1,01%. No ano baixa en todos. Así, diminúe un 9,39% no primario; o 7,62% na industria; o 9,81 na construción; o 4,08% nos servizos; e o 5,59% entre as persoas que non teñen un emprego anterior.

Territorialmente, o desemprego tamén sobe no mes en todas as provincias. O 2,46% na Coruña, 3,99% en Lugo, 3,76% en Ourense e un 2,48% en Pontevedra. No ano a baixada foi do 4,97% na Coruña, 2,98% en Lugo, 2,31% en Ourense e o 6,60% en Pontevedra.

O dato de contratación indefinida se-

gue a ser moi bo, do 32,26%. Realizáronse en xaneiro un total de 51.705 contratos en Galicia. No mes de xaneiro de 2021, a porcentaxe de contratación indefinida non superaba o 10,30%.

Por sectores, destacan as porcentaxes de contratación indefinida na construción, do 70%, e no sector primario, do 62,5%. Tamén foron elevadas, aínda que non tanto, nos servizos, do 31%, e na industria, do 22,9%.

En canto á taxa de cobertura por desemprego, esta sitúase no 64,7%, moi por debaixo do 79,1% do Estado, con 65.871 persoas beneficiarias. Deste total, 23.470 perciben subsidios e 95 a Renda Activa de Inserción. O número de prestacións contributivas foi de 42.306. Aínda así, a cifra de persoas que dependen de prestacións non contributivas segue a ser elevada, o que amosa as dificultades que atravesan moitas persoas desempregadas a pesar de percibir prestacións por ser estas con contías moi baixas.

A afiliación á Seguridade Social sitúase en 1.083.826 de media mensual, baixando o 1,23% no mes e aumentando un 1,57% no ano. Rexistrándose así un máximo nun mes de xaneiro de afiliación á Seguridade Social.

UGT MOBILIZOUSE ESTE DOMINGO EN SANTIAGO POR UNHA SANIDADE PÚBLICA DE CALIDADE

Redacción.- UGT mobilizouse este domingo en Santiago por unha sanidade pública de calidade para Galicia.

A manifestación, convocada por SOS Sanidade Pública, plataforma da que UGT forma parte, saíu da Alameda compostelana e rematou na Praza do Obradoiro.

Os galegos e galegas non se renderán e seguirán traballando para frear a destrución e privatización do sistema sanitario público galego.

Para o cal, hai que reclamar o acceso libre e sen demora á atención primaria, poñerlle fin ás listas de espera e acabar co seu ocultamento e medidas urxentes para reforzar a atención primaria, a atención hospitalaria, a saúde mental e a saúde pública.

Esta mobilización tamén debe server para denunciar a desviación de miles de pacientes e cartos dos hospitais públicos aos privados; o crecemento exponencial de seguros privados que xeran desigualdade; o colapso nos servizos de urxencias como síntoma visible da situación da sanidade pública galega e, en definitiva, a perversa política sanitaria da Xunta que está a beneficiar, cos impostos de todos e todas, á sanidade privada. e a prexudicar á maioría da poboación, especialmente, á infantil, persoas maiores, doentes con enfermidades crónicas, embarazadas....poñéndolles cada vez máis dificultades para acceder aos centros de saúde e hospitais públicos.

O SECTOR FERROVIARIO MOBILÍZASE FRONTE AO MINISTERIO EN DEMANDA DE MÁIS SEGURIDADE, MÁIS PERSOAL E MÁIS INVESTIMENTO

Redacción.- Centos de traballadores do sector ferroviario manifestáronse este martes ás portas do Ministerio de Transportes de Óscar Puente para esixir unha maior seguridade e máis investimento en ferrocarrís, despois do accidente de Adamuz e as múltiples incidencias rexistradas por mor desa traxedia.

A protesta ante o Ministerio, convocada polos principais sindicatos ferroviarios, foi transversal porque participaron todos os gremios, desde maquinistas a persoal de catering, pasando por traballadores do centro de control de Adif ou técnicos en mantemento.

Mellora no mantemento

Manifestaron que o tren é un medio de transporte seguro pero tamén subliñaron que urxe unha mellora no mantemento da infraestrutura para garantir esa seguridade.

Os trágicos accidentes das últimas semanas demostraron que o ferrocarril, aínda que é seguro, necesita melloras, tanto no mantemento da infraestrutura como nas condicións laborais dos traballadores

Un antes e un despois

Os accidentes mortais das últimas semanas teñen que ser un antes e un despois, un punto de inflexión.

A representante ferroviaria de UGT, Raquel González, dixo que accidentes como os de Adamuz e Gelida “non poden volver ocorrer”. “Partimos de que o ferrocarril é un dos medios máis seguros que existen, pero necesitamos medidas urxen-

tes para volver ter a confianza necesaria”, agregou. “Esiximos a todas as partes que se poñan a traballar para alcanzar acordos que melloren protocolos a nivel estatal e as condicións de seguridade de traballadores e traballadoras”, reclamou González. “Hai que aumentar a formación, reforzala, e non é só investir con infraestrutura nova. Ao mantemento hai que darlle a importancia que require”, insistiu.

CONTINUÁN AS MOBILIZACIÓNS NO SECTOR DA SEGURIDADE PRIVADA NO SERGAS

Esta semana a concentración foi no hospital de Ferrol

Redacción.- UGT esixe á Consellería de Sanidade e ao SERGAS que adopten medidas inmediatas, reais e efectivas para os vixiantes de seguridade das instalacións sanitarias públicas galegas. Nesta liña reivindicativa, tiveron lugar xa varias concentracións fronte a centros sanitarios da rede pública galega e esta semana foi en Ferrol, fronte ao Arquitecto Marcide.

Para UGT, as agresións, son a consecuencia directa da falta de decisións e de avances efectivos por parte da administración sanitaria, a pesar de que a situación fora advertida previamente.

UGT lembra que existiron reunións previas coa Consellería de Sanidade

co obxectivo expreso de tentar activar un proceso de negociación sobre a seguridade nos centros sanitarios e as condicións nas que se presta o servizo

de vixilancia na rede SERGAS.

A pesar deses encontros, devandito proceso quedou en paréntese, sen ca-

lendario, sen concreción e sen medidas aplicadas. Ante esta situación de bloqueio, e coa vontade expresa de reactivar as negociacións, UGT e USO rexistraron formalmente en outubro de 2025 varios escritos ante a propia Consellería de Sanidade, trasladando novamente as propostas xa expostas e solicitando retomar o diálogo de maneira efectiva.

Neses escritos, reclamaban, entre outras cuestións, a revisión e actualización dos protocolos de actuación ante pacientes agresivos; a dotación de medios de autoprotección adecuados para os vixiantes de seguridade; unha mellor coordinación entre seguridade privada e persoal sanitario; crite-

rios homoxéneos en toda a rede SER-GAS, evitando diferenzas entre centros; e a apertura dun marco de negociación sobre condicións laborais e retributivas, xunto a outras melloras substanciais na organización do servizo.

A día de hoxe, non se produciron avances reais, salvo a posibilidade de estudar unha fórmula de protección xurídica para o persoal, unha cuestión que segue pendente de clarificar, sen concreción, sen calendario e sen garantías de aplicación.

Mentres tanto, non se adoptaron medidas efectivas en materia de medios, protocolos, reforzo de cadros de

persoal nin melloras substanciais, manténdose a mesma situación de risco.

UGT insiste en que non se pode falar de seguridade sen abordar as condicións laborais, porque ambas cuestións están directamente relacionadas.

UGT rexeita que a Consellería de Sanidade tente derivar o problema exclusivamente á empresa adxudicataria do servizo. É a Administración sanitaria quen define os protocolos, limita os medios e establece o marco de actuación, amparándose en conceptos como a "contención cero" sen ofrecer alternativas reais, seguras e eficaces para protexer a traballadores e pacientes.

PERSOAL DE POLÍTICA SOCIAL MOBILÍZASE CONTRA A PRECARIIDADE EN DISCAPACIDADE, MENORES E INFANTIL 0-3

Redacción.- UGT, xunto con CCOO, CIG, USO, CUT e SNEP anunciaron este martes o inicio de mobilizacións nas rúas e nos centros de traballo, cunha «campaña de concienciación social» sobre a precariedade laboral que sofren as persoas traballadoras da discapacidade, menores e infantil 0-3, tres sectores esenciais que dependen da Consellería de Política Social.

A campaña arrancou cunha mobilización e caravana de coches este martes fronte á Xunta.

Isto responde á actitude de desprezo por parte de Política Social e á calada por resposta ante as solicitudes de reunión, xunto coa pasividade dalgunhas patronais e asociacións, co fin de que se atendan as reivindicacións xustas e lexítimas das traballadoras e traballadores destes sectores.

As reivindicacións de cada sector

Discapacidade

- Aplicación inmediata do total dos incrementos salariais recollidos no XVI Convenio Estatal por parte da administración, que agora mesmo están a asumir as Asociacións.

- Constitución dunha Mesa tripartita (Administración, sindicatos e patronais) coa finalidade de dignificar os salarios coa creación dun complemento salarial autónomo.

- Maior dotación de recursos humanos e materiais, así como baixada das ratios, que garanta unha maior seguridade e mellor coidado tanto do persoal traballador

coma das persoas con discapacidade.

Menores

- Aplicación inmediata a todo o persoal traballador, desde xaneiro de 2026, das táboas salariais aprobadas no V Convenio Estatal, sen agardar a que se adxudiquen novos concursos, contratos ou concertos.

- O recoñecemento dun complemento autónomo, previa constitución dunha Mesa tripartita galega, que dignifique salarios e camiñe cara a homologación salarial nas mesmas categorías entre o persoal que está nos distintos tipos de centros.

- A dotación urxente de máis recursos humanos e materiais, así como a mellora das instalacións en todos os centros, garantindo a seguridade e coidado tanto para o persoal como para os menores.

Infantil 0-3

- Solicitude á Consellería da integración das escolas infantís na Consellería de Educación, recoñecendo o seu carácter educativo fronte ao asistencial.

- Unificación das táboas salariais do XIII Convenio estatal, en base á gratuidade da Xunta para todo o sector, confluindo todas as táboas nas tipo A) de xestión indirecta.

- Creación dunha Mesa tripartita galega

para traballar no recoñecemento dun complemento autónomo, que dignifique salarios, así como negociar a baixada das ratios e a mellora da calidade educativa.

- A dotación urxente de máis recursos humanos (parella educativa) e recursos materiais.

Novas mobilizacións nos centros de traballo

UGT anuncia que todos os mércores de febreiro haberá concentracións reivindicativas nos centros de traballo, enmarcadas nunha campaña de concienciación social que incluírá a difusión de vídeos nas redes para visibilizar a situación real destes tres sectores, fundamentais para a atención e protección das persoas máis vulnerables.

O sindicato insiste en que é imprescindible abrir unha vía de negociación que permita mellorar as condicións laborais e garantir a calidade dos servizos prestados. A responsabilidade da Consellería é actuar, escoitar e ofrecer respostas.

UGT FICA RATIFICA A PROPOSTA DO MEDIADOR PARA O CONVENIO DE CONSERVAS DE PEIXE

O Sindicato pon en valor a consecución da equiparación dos salarios do Grupo 5 cos do Grupo 6 por ser un dos obxectivos que vén perseguindo nas últimas negociacións do convenio e que foi posible ao pactar unha nova clasificación profesional que elimina 45 categorías para integralas en 10 niveis

Redacción.- Os representantes de UGT FICA, CCOO e a patronal Feicopesca na Comisión Negociadora do Convenio Colectivo Estatal de Conservas de Peixe ratificaron esta semana, tras varios recesos e reunións do mediador con cada unha das partes na sede do SIMA, a proposta do mediador para a firma do convenio. A ratificación de UGT FICA produciuse tras as asembleas celebradas previamente e as consultas internas, que deron como resultado unha maioría esmagadora a favor da proposta do mediador.

Esta proposta consiste en:

Incrementos salariais anuais garantidos durante toda a vixencia do convenio, con cláusula de revisión ligada ao IPC que asegura que ningún ano pérdase poder adquisitivo.

Unha cláusula adicional de garantía

de ganancia real de poder adquisitivo, que consolida subidas por encima do IPC a medio e longo prazo.

A creación dunha nova clasificación profesional, máis xusta e adaptada á realidade do traballo, que recoñece a cualificación, a experiencia e as funcións reais desempeñadas.

Protección total ante posibles perdas salariais mediante complementos ad personam non absorbibles nin compensables e revalorizarlles cada ano co incremento salarial pactado no convenio.

Deseño dunha carreira profesional clara e definida para o persoal de produción, con recoñecemento dos procesos críticos e a polivalencia.

Inclusión de novos dereitos sociais, como o incremento de horas retribuídas para acompañamento médico de familiares ou aumento da axuda escolar, proto-

colos avanzados en materia de igualdade, prevención do acoso, violencia de xénero, emerxencias climáticas e uso de tecnoloxías.

Garantía de que os salarios máis baixos mantéñanse sempre por encima do SMI, reforzando a dignidade salarial.

Entre os avances alcanzados, UGT FICA resalta a consecución da equiparación dos salarios do Grupo 5 cos do Grupo 6 por ser un dos obxectivos que vén perseguindo nas últimas negociacións do convenio e que foi posible ao pactar unha nova clasificación profesional que elimina 45 categorías para integralas en 10 niveis.

A representación de UGT FICA, como sindicato negociador, logrou importantes melloras para todas as persoas traballadoras do sector, sen custo algún para elas. Isto é, sen desconto de salarios por días de folga.

OS TRABALLADORES DE LOSÁN DEMANDAN O MANTEMENTO DO EMPREGO E COBRAR OS SALARIOS QUE SE LLES DEBE

Redacción.- Traballadores e traballadoras de Industrias Losán concentráronse este xoves ante a Delegación do Goberno na Coruña en demanda dun plan industrial que garanta a continuidade do emprego e da actividade produtiva.

Se lles deben tres nóminas e a paga do Nadal

Tamén reclaman a cobranza inmediata dos seus salarios, xa que se lles deben as nóminas de novembro, decembro, xaneiro e a paga de Nadal.

Esta incerteza, sumada ás dificultades económicas que acompañan ás familias afectadas, está a xerar unha situación insostible.

Dentro do calendario de mobilizacións acordado entre os distintos comités, este xoves realizáronse accións de protesta simultáneas en varios puntos da xeografía nacional,

onde esta empresa ten presenza.

Implicación das administracións

Os traballadores demandan a im-

plicación das administracións a instancias da empresa a que presente un plan industrial que garanta a carga de traballo e que asegure o mantemento do emprego, uns 200 postos en Galicia e máis de 800 en todo o Estado.

A FUNDACIÓN LUÍS TILVE PRESENTA EN FERROL O ESTUDO SOBRE “MARÍA VÁZQUEZ” E PARTICIPA NAS ACTIVIDADES DA MEMORIA EN VILAGARCÍA

Redacción.- O pasado xoves, 29 de xaneiro, a Fundación Luis Tilve presentou no Ateneo Ferrolán a obra “María Vázquez, a mestra socialista eliminada polo franquismo” da investigadora e catedrática Aurora Marco, recoñecida pola súa longa labor na recuperación da historia das mulleres en Galicia.

Nesta ocasión, centrada na figura dunha docente que se veu inmersa no desenvolvemento das innovacións pedagóxicas que se produciran en España nas décadas de 1920 e 30, a partir da difusión das novas concepcións educativas da Institución Libre de Enseñanza, o que fomentou a presenza das mulleres como profesionais en tódolos ámbitos da vida, o que impulsou a María a militar nas asociacións feministas do momento, a afiliarse á Federación Española de Trabaxadores de la Enseñanza (FETE-UGT), da que era Tesoureira en Ferrol e comarca, e a promover a Agrupación Socialista de Miño, localidade na que exercía a docencia, asumindo responsabilidades nestas organizacións.

Así o resaltou a autora, “María era unha renovadora pedagóxica, unha defensora dos dereitos femininos e unha oradora”, lembrando que a protagonista “daba mitíns” e, de feito, “foi a primeira muller que falou publicamente en Miño”. O acto contou tamén coas intervencións de Manuel Cen-

dán, do Ateneo Ferrolán; Roxelio Pérez, secretario da Fundación, que lembrou o papel da FETE-UGT e a importancia dos avances da II República na promoción dunha educación pública, nun país cunha elevadísima taxa de analfabetismo; e o editor Enrique Alvarelos.

O sábado 31, a Fundación desprazouse a Vilagarcía para asistir ós actos organizados polas asociacións memorialistas da localidade, Iniciativa Ciudadá pola Memoria histórica e O Faiado da Memoria, nos que se rendeu homenaxe e se lembrou ás fusiladas Pilar Fernández, Juana Núñez e Josefa González, representantes desa represión silenciada das mulleres, que non só significaba o asasinato, senón tamén as torturas, violacións, humillacións, rapas, persecucións, o abandono social, po-

breza e fame, que supuña, en moitas ocasións, a perda da manutención do home asasinado, a perda do traballo, o encarceramento... pese o cal sacaron as familias adiante e incluso serviron de enlaces para a guerrilla e sustento e encubridoras dos agochados.

UGT ESIXE A PRÓRROGA DO ESCUDO SOCIAL E QUE AS COMUNIDADES AUTÓNOMAS ASUMAN TODAS AS SÚAS COMPETENCIAS

Redacción.- A coalición de entidades #NiUnDesahucioMás, unha plataforma de 100 entidades unidas contra as expulsións sen alternativa habitacional, queremos manifestar que é necesario recuperar a vivencia do escudo social porque os fondos de investimento están xa solicitando a execución masiva de desafiuzamentos. Todos estes procedementos débense deter de novo, co apoio dos colectivos de vivenda e os/as letrados/as das familias en risco.

Lamentamos que familias en situación de vulnerabilidade e en risco de sufrir un desaloxo tivesen que sufrir as consecuencias da falta de acordo político, enfrontándose a situacións de rúa.

A quen se debe protexer é ás familias en risco de desafiuzamento. A Plataforma esixe que durante este mes non haxa máis escusas. A prioridade deben ser as familias en risco de desafiuzamento.

O novo decreto incorpora o bono enerxético, axudas pola DANA, bonificacións fiscais e a prórroga da prohibición dos desafiuzamentos. Despois de reunións ata o último minuto pechouse un acordo no Consello de Ministros que establece a separación do anterior escudo social en dous decretos, un para resolver a subida das pensións e outro para prorrogar o Escudo Social.

Segue sendo insuficiente porque consideramos urxente resolver esta situación con medidas estruturais e cunha normativa específica. Non podemos seguir con máis moratorias. Recuperamos temporalmente o escudo social grazas á presión social e agora é imprescindible deter os miles de procedementos de desafiuzamento que se activaron.

Esperamos que nun mes o Congreso valide o novo decreto sen ningún tipo de escusa por parte dos partidos políticos.

Se volven votar en contra como o fixeron o 27 de xaneiro demostraría que defenden os intereses das grandes corporacións e aos fondos de investimento. Votar non á moratoria, é votar si a un tsunami de desafiuzamentos de 70.000 familias vulnerables en todo o Estado.

Por último, UGT chama a que as comunidades autónomas, que son as encargadas de facilitar unha alternativa habitacional ademais de realizar a pertinente compensación dos pequenos propietarios do inmovible, actúen con responsabilidade e apliquen os procedementos, informen e asesoren á cidadanía en prol de diminuír o malestar e a tensión social. Ás miles de persoas que están pendentes da aprobación dun decreto, esta situación failles dobremente vulnerables. Así, ante este panorama só saen beneficiados os grandes propietarios ante o conflito institucional e a división que provocan os partidos da dereita.

O TRIBUNAL SUPREMO DÁ A RAZÓN A UGT E FREA OS SALARIOS Á BAIXA NOS CONVENIOS DE EMPRESA

O Tribunal Supremo deu a razón a FeSMC-UGT ditando unha sentenza de enorme importancia para o conxunto do sector de seguridade privada. Esta sentenza ten unha enorme transcendencia sindical, xa que a súa doutrina resulta extrapolable a todos os convenios colectivos que conteñen táboas salariais inferiores ao do seu sector

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadoras e Traballadores (UGT) celebra a importante Sentenza do Tribunal Supremo, do 18 de decembro de 2025 (rec. 158/2024), que declara nulas as táboas salariais do Convenio de empresa de Alcor Seguridade, S.L.

En concreto, o Alto Tribunal estima o recurso de casación interposto por FeSMC-UGT e considera que as táboas salariais do Convenio colectivo de empresa, que eran inferiores ás contidas no Convenio Colectivo do sector (Convenio Colectivo Estatal de Empresas de Seguridade) incumpren a Disposición Transitoria Sexta do RDL 32/2021, ao non adaptarse a este último. Por iso, decláraas nulas.

A reforma laboral de 2021 (RDL 32/2021, do 28 de decembro) eliminou a prioridade do convenio de empresa en materia salarial do art.

84.2 do Estatuto dos Traballadores, establecendo na súa Disposición Transitoria Sexta un prazo para a adaptación dos convenios colectivos subscritos e presentados a rexistro ou publicados con anterioridade á súa entrada en vigor.

O Tribunal Supremo confirma con esta sentenza que os convenios de empresa subscritos antes da reforma laboral que conteñan salarios inferiores ao do sector deben obrigatoriamente adaptarse dentro do prazo previsto na citada Disposición Transitoria, aínda que sexan anteriores ao convenio colectivo sectorial.

Trátase, por tanto, dunha resolución cunha enorme transcendencia sindical, xa que a súa doutrina resulta extrapolable a todos os convenios colectivos anteriores á reforma laboral de 2021 que conteñan táboas salariais inferiores ás do seu

sector.

O Alto Tribunal confirma o que UGT vén defendendo desde a aprobación da reforma laboral: o salario non se negocia á baixa nos convenios de empresa. Ponse así freo ao uso de convenios de empresa para pagar salarios inferiores ao sector, competir á baixa e precarizar as condicións laborais. Ademais, refórzase a firme vontade, tanto do lexislador como dos axentes sociais (plasmada no acordo previamente alcanzado o 23/11/2021 na Mesa de Diálogo Social), de fortalecer o papel da negociación colectiva sectorial.

UGT celebra esta vitoria sindical que demostra que as empresas non poden eludir o convenio sectorial mantendo táboas salariais ilegais, que a reforma laboral funciona e que a acción sindical protexe salarios e dereitos.

UGT DESTACA QUE O INCREMENTO DAS BAIXAS DÉBESE TAMÉN Á FALTA DE INVESTIMENTO NA SANIDADE QUE AFECTA ÁS PERSOAS TRABALLADORAS

O Sindicato considera decepcionante que o informe da AIReF obvie os problemas de capacidade de resposta do sistema sanitario público e limítase ao control e ao presunto uso indebido

Redacción.- Para UGT e CCOO resultou decepcionante que o informe de AIReF presentado esta semana, en relación coa evolución que rexistra a incapacidade temporal, obviase o feito de que a principal causa que explica o crecemento da prestación radique en causas relacionadas cun problema crecente de tempos e capacidade de resposta do sistema sanitario público.

Aínda que ambos os sindicatos analizarán en profundidade o informe, chama a atención que entre as conclusións destacadas no mesmo non apareza ningunha referencia para os efectos sanitarios que a propia Organización Mundial da Saúde recoñece que puido despregar unha pandemia tan grave como a da Covid e que aínda se atopa en fase de estudo. Non é necesario en calquera caso dispoñer dun informe técnico exhaustivo que acredite que un fenómeno como a virulencia da gripe que se rexistrou nas últimas semanas, cunha duración de ata

10 días, despregou sen dúbida efectos sobre a IT.

Así mesmo, o feito de que España sexa o líder mundial en consumo de benzodiazepinas e ansiolíticos e o terceiro país da Unión Europea en utilización de antidepressivos, necesariamente ten que indicar efectos sobre os procesos relacionados coa saúde mental e a

resposta que se está dando sobre os mesmos.

O incremento das baixas con consecuencias en saúde mental ten relación tamén cos cambios na organización do traballo, a dixitalización, a xestión por algoritmos, as plataformas e as súas consecuencias en saúde.

A infradeclaración de enfermidades profesionais é outra materia pendente para a identificación de danos de orixe laboral, que repercute na prevención de riscos laborais; o que non se coñece, nin se evita nin se prevén.

Sobre o incremento do número de procesos, é indubidable que inflúe tamén o crecemento da actividade económica e o emprego. Como o fai sobre a duración media das prestacións, o envellecemento que progresivamente experimenta a nosa poboación en idade laboral, como consecuencia da evolución demográfica.

Para CCOO e UGT son precisamente estas e outras causas relacionadas estritamente coa saúde das persoas traballadoras as que explican en primeiro lugar o aumento que rexistra a utilización das prestacións de incapacidade temporal. As propostas de actuación máis eficaces son neste sentido as que teñan por obxectivo a atención pública sanitaria e os recursos do Sistema Nacional de Saúde.

O mellor control público dos procesos de IT é sen dúbida unha recomendación que as organizacións sindicais compartimos. Pero non podemos aceptar a sombra de dúbida que o informe parece despreñar respecto dun pretendido abuso xeneralizado das prestacións por parte de pacientes e profesionais sanitarios que, nunha primeira aproximación e sen prexuízo dunha análise máis profunda, que faremos, o informe non parece demostrar. Tampouco que as medidas de reforzo de control sexan suficientes por si mesmas para reducir o número e dura-

ción dos procesos de incapacidade temporal.

Neste contexto, resulta especialmente preocupante unha das manifestacións recollidas no informe, concretamente a que figura na páxina 67, na que se sinala literalmente que “os resultados mostran por orde de magnitude que, mantendo constantes o resto das características, é máis probable iniciar un episodio de IT se o traballador o tivo tamén o ano anterior, traballa nunha empresa grande, atópase nun nivel salarial medio, ten contrato indefinido, non é autónomo, é muller, ten menos de 40 anos e traballa para o sector público (gráfico 15)”.

Para UGT e CCOO, este tipo de afirmacións poñen de manifesto os serios problemas metodolóxicos e de enfoque do informe, especialmente cando se apoian en análises automatizadas probablemente realizados mediante ferramentas de intelixencia artificial sen o necesario contraste. Lonxe de contribuír a unha comprensión rigorosa do fenómeno, este enfoque termina lanzando conclusións que incorporan un evidente rumbo, ao asociar a utilización da incapacidade temporal a variables como o feito de ser muller, contar con emprego estable ou gozar de mellores condicións laborais. Iso non só resulta conceptualmente inaceptable, senón que introduce un elemento implícito de estigmatización de colectivos protexidos e de cuestionamento inxustificado do lexítimo exercicio de dereitos de protección social. A xuízo de ambas as organizacións sindicais,

confundir correlacións estatísticas con explicacións causais sólidas desvíaa o foco do verdadeiro debate e resta credibilidade ao informe, ao eludir as causas estruturais que veñen sinalándose ao longo deste comunicado: a situación do sistema sanitario público, a saúde laboral e as condicións nas que as persoas traballadoras desenvolven a súa actividade.

Limitar a análise á avaliación da evolución do gasto, asumindo con naturalidade que a incidencia da IT é procíclica, é dicir, que a maior precariedade e inseguridade laboral, corresponde un menor gasto en IT e, en sentido contrario, que mellorar a cobertura da negociación colectiva ou regulación legal ten un efecto facilitador do incremento de procesos e duración de IT, é colocar o foco nunha análise de gasto, sen entender que estamos ante un mecanismo de protección da saúde e de substitución de rendas cando aquela falta.

UGT e CCOO lembran que as prestacións de incapacidade temporal teñen como obxectivo a protección social das persoas traballadoras enfermas durante o tempo que están impeditas para o traballo e reciben unha asistencia sanitaria pública para recuperar a súa saúde. A súa avaliación non pode realizarse en relación co gasto que precisa é maior ou menor que o que se rexistraba noutro momento dado, senón en relación con se se cumpre ou non a condición de duración polo tempo necesario de recuperación da saúde, nin un día máis nin un día menos.

EN 2026 AUMENTARÁN UN 2% OS CASOS DE CANCRO EN ESPAÑA: A PREVENCIÓN NAS EMPRESAS É CLAVE PARA COMBATELO

UGT reclama que as empresas cumpran coa normativa en prevención de riscos laborais e que se negocien protocolos para a reincorporación ao traballo tras a enfermidade

Redacción.- Segundo a Sociedade Española de Oncoloxía Médica (SEOM), en 2026 rexistraranse no noso país 301.884 casos novos de cancro, polo que se incrementarán os casos un 2% con respecto ao ano pasado.

O cancro segue constituíndo unha das principais causas de mortalidade no mundo, con aproximadamente 9,7 millóns de mortes no ano 2022. Nos próximos anos espérase un incremento da devandita mortalidade e estímase que morran de cancro en 2050 máis de 18,3 millóns de persoas.

En España, a mortalidade por

cancro pasará dos 114.000 casos ocorridos en 2022 a máis de 180.000 estimados para 2050.

Por primeira vez, en 2024, o cancro superou as enfermidades do sistema circulatorio como primeira causa de mortalidade en España con 115.578 mortes, fronte ás 113.620 do aparello circulatorio segundo datos do Instituto Nacional de Estadística (INE). Ademais, en mulleres, o cancro de pulmón supera ao de mama como primeira causa de morte por cancro.

Segundo a Rede Española de Rexistros de Cancro (REDECAN) os tumores máis frecuentes diagnosticados en España en 2026 serán en homes; os cancros de próstata, colorrectal e pulmón. No caso das mulleres; os de mama, colorrectal e pulmón.

O aumento no número absoluto de cancros diagnosticados débese a diferentes causas, desde o aumento da poboación, o seu envellecemento (a idade é un factor de risco fundamental para a aparición do cancro) e a exposición a factores de risco (tabaco, alcol, contaminación, obesidade, sedentarismo, exposición laboral...).

Se nos centramos na contorna laboral, a OMS indica que a exposición a substancias cancerixenas no traballo supón xa a cuarta causa de cancro na sociedade despois do tabaco, a dieta e o sedentarismo.

No noso país, segundo datos do Ministerio de Sanidade, estímase que falecen 8.700 homes e 850 mulleres ao ano debido a exposicións laborais a cancerixenos, a pesar de que a declaración e recoñecemento como enfermidade profesional é ínfima.

En 2025 unicamente recoñeceráronse 119 enfermidades profesionais causadas por axentes cancerixenos. Do total, 60 foron debidas ao amianto e 15 ao po de sílice libre.

Case a metade das persoas traballadoras, expostas a factores de risco

Segundo datos da Enquisa sobre a exposición a factores de risco cancerixenos das persoas traballadoras da Unión Europea, case a metade das persoas traballadoras (48%) están expostas, de maneira frecuente, a algún dos 24 factores de risco de

cancro que se investigaron. Os datos poñen de manifesto que o tamaño das empresas tamén inflúe na exposición a substancias cancerixenas, onde as que teñen menos de 50 persoas traballadoras, teñen 1,3 veces maiores probabilidades de estar expostas a un ou máis factores de risco de cancro que as empresas de maior tamaño.

Os sectores nos que as persoas traballadoras están expostas a un factor de risco de cancro son as actividades manufactureiras e o comercio almacenista, cun 14% cada un, e as actividades sanitarias e de servizos sociais, cun 13%.

A exposición laboral a axentes cancerixenos debe evitarse

Desde UGT esiximos que as empresas cumpran coa normativa en prevención de riscos laborais e lembramos que a exposición laboral a axentes cancerixenos debe evitarse, substituíndo estas substancias por outras que non supoñan risco para a saúde ou utilizando procedementos seguros que eviten a exposición ademais de implementar medidas de protección colectivas, así como facilitar equipos de protección individual adecuados ao risco e á persoa que os debe usar.

Formación e información

A información e formación en materia preventiva resulta indispensable para que as persoas traballadoras coñezan os riscos e os procedementos seguros de traballo. Igualmente, a vixilancia periódica do estado de saúde é necesaria para coñecer en que medida existe afectación á propia saúde daquelas persoas que están expostas, con protocolos de saúde adecuados.

Establecer medidas hixiénicas onde as persoas traballadoras poidan dispoñer de medios e tempo retribuído para o aseo persoal e das súas roupas de traballo, o control exhaustivo sobre substancias como a sílice cristalina respirable, as emisións de motores diésels, o po de madeira, o benceno, o formaldehído ou a exposición a temperaturas extremas son algunhas das accións que poden evitar a aparición do cancro de orixe laboral.

As secuelas do cancro seguen persistindo, en maior ou menor me-

dida, unha vez finalizáronse os tratamentos. Por iso, é clave negociar, entre a empresa e os representantes das persoas traballadoras, protocolos para a reincorporación ao traballo, do mesmo xeito que se poden incluír cláusulas nos convenios colectivos que o regulen como a flexibilidade no horario, as adaptacións de xornada, evitar os traballos que conleven unha alta carga física ou tamén aqueles que poidan implicar altos niveis de tensións, como medidas que axuden a adaptar o traballo á persoa e as súas características actuais.

O labor preventivo das empresas é esencial

Desde UGT alertamos dos riscos que supón non recoñecer as enfermidades profesionais de orixe laboral, como ocorre na actualidade coa aparición de moitos tipos de cancro aos que se lles atribúen diversas causas desestimando, de maneira inxusta e temeraria, a súa orixe laboral.

É necesario actualizar a listaxe de Enfermidades profesionais e modificar o sistema de notificación e rexistro co fin de establecer medidas que preveñan e protexan as persoas traballadoras antes, durante e despois de sufrir un cancro. É necesario que unha enfermidade considérese como profesional cando a causa prevalecte da mesma sexa o traballo, non sendo necesario que o traballo sexa a causa exclusiva, como ocorre actualmente.

Toma de conciencia

As empresas deben tomar conciencia do seu labor preventivo ante as enfermidades tan letais como o cancro. Tanto os cribados para detectalos nunha fase temperá, como a implementación de medidas que eviten os riscos de exposición son elementos que mellorarían, sen dúbida, os cocientes de persoas afectadas, mellorando a vida e a saúde do tecido produtivo deste país.

A actualización da Lei de Prevención de Riscos Laborais resulta necesaria para adaptarse aos riscos do século XXI.

O Congreso dos Deputados e a sociedade no seu conxunto debe tomar conciencia e avanzar en materia preventiva. Porque as empresas, máis aló de contabilizar e lamentar mortes, poden salvar vidas.